

»Stk. 2. En autoriseret dyrlæge, der ønsker at udøve de i § 4, stk. 1, litra a-c, omhandlede rettigheder, skal registreres i veterinærdirrektoratet som praktiserende dyrlæge.«

1. og 2. pkt. bliver herefter 2. og 3. pkt.

4. § 7, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Enhver praktiserende dyrlæge har inden for det område, hvor han har sit sædvanlige klientel, pligt til at påtage sig veterinært arbejde som et led i offentlig bekæmpelse af smitsomme sygdomme hos husdyrene.«

5. § 7 a affattes således:

»§ 7 a. En dyrlæge må kun udlevere eller ordinere receptpligtige lægemidler til behandling af sygdomstilfælde hos dyr, når han selv har stillet en diagnose for sygdommen.

Diagnosen skal være stillet

- 1) efter en faglig forsvarlig klinisk undersøgelse, som dyrlægen personligt har foretaget af det eller de syge dyr, eller
- 2) efter at dyrlægen har undersøgt materiale fra det eller de syge dyr eller ladet materialet undersøge på et statsligt eller andet dertil af landbrugsministeriet godkendt laboratorium, jfr. dog stk. 2, eller
- 3) efter at dyrlægen har gennemgået sygdommens symptomer og forløb med besættningsejeren eller den, der på dennes vegne tager vare på dyrene, jfr. dog stk. 2.

Stk. 2. I de i stk. 1, nr. 2 og 3, nævnte tilfælde er det en betingelse, at dyrlægen har et sådant kendskab til helbredstilstanden i besætningen og til besættningsejeren eller den, der på dennes vegne tager vare på besætningen, at det er fagligt forsvarligt at stille diagnosen på dette grundlag.«

6. I § 7 b indsættes som 2. og 3. pkt.:

»Der kan endvidere fastsættes bestemmelser om, at husdyr, der er behandlet med, har indtaget eller optaget lægemidler eller andre biologisk virksomme stoffer ikke må fjernes fra besætningen, og at produkter, der hidrører fra disse husdyr, ikke må anvendes til menneskeføde eller foder. I reglerne kan fastsættes de fornødne bestemmelser til sikring af, at de nævnte dyr og produkter ikke anvendes til menneskeføde eller foder.«

7. I § 11, stk. 1, ændres »§ 5, stk. 2« til: »§ 5, stk. 5«.

8. I § 11, stk. 2, indsættes som nyt litra a:

»a. Retten til at udøve virksomhed som praktiserende dyrlæge, jfr. § 7, stk. 2.«

Litra a-d bliver herefter litra b-e.

9. Efter § 11 indsættes:

»§ 11 a. Såfremt en autoriseret dyrlæge eller en dyrlæge, der har adgang til at udøve dyrlægegerning her i landet i henhold til bestemmelser fastsat i medfør af § 5, stk. 4, gør sig skyldig i grov eller gentagen overtrædelse af bestemmelser om dyrlægers ordination, distribuering eller dispensering af receptpligtige lægemidler til dyr, kan han fratages de i § 11, stk. 2, litra c-e nævnte rettigheder.

Stk. 2. Fratagelse af rettigheder i henhold til stk. 1 sker for en tid fra 1 til 5 år eller indtil videre.«

10. I § 12, stk. 1, indsættes efter »§ 11«: »eller § 11 a«.

11. Efter § 15 indsættes:

»§ 15 a. En dyrlæge kan overfor veterinærdirrektoratet fraskrive sig sin autorisation eller en eller flere af de i § 11, stk. 2, omhandlede rettigheder. Fraskrivelsen kan være begrænset til at angå ordinerings af euforiserende stoffer eller en nærmere angiven gruppe af sådanne stoffer. Autorisationen eller fraskrevne rettigheder generhverves, når en fastsat tidsfrist fra fraskrivelsen er udløbet, og kan i øvrigt generhverves efter ansøgning til veterinærdirrektoratet, såfremt der ikke foreligger omstændigheder, der ville kunne begrunde fratagelse af autorisationen eller rettigheder efter § 11 eller § 11 a.

Stk. 2. Såfremt veterinærdirrektoratet afslår at tillade generhvervelse af fraskrevne rettigheder, kan afgørelsen påklages til landbrugsministeren, hvis afgørelse efter reglerne i § 13 kan forlanges indbragt for domstolene.

Stk. 3. Bestemmelsen i § 14 finder tilsvarende anvendelse.«

12. § 16 affattes således:

»§ 16. Når en dyrlæge mister, fraskriver sig eller generhverver en eller flere af de i § 11, stk. 1 og 2, og § 15, stk. 1, nævnte rettigheder, udsender veterinærdirrektoratet i for-